Rocznik 1932. Nr. 26.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 25-go czerwca 1932 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: w z. Orliński, Wydział Powiatowy, Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

Ustawa

z dnia 28. stycznia 32 r. w sprawie pomiarów Państwa.
(Dz. Ust. Rz. P. Nr. 19 poz. 125).

Art. 1.

1. Właściciele, dzierżawcy, lub inni użytkowcy nieruchomości obowiązani są zezwolić organom państwowym lub samorządowym, przeprowadzającym pomiary, na wykonywanie następujących robót i czynności:

a) na wstępowanie na grunty i budowle,

b) na usuwanie przeszkód, uniemożliwiających dokonanie pomiarów,

c) na stawianie wież triangulacyjnych i umieszczanie innych czasowych znaków pomiarowych,

d) na umieszczanie na gruntach stałych znaków pomiarowych, utrwalających punkty triangulacyjne, niwelacyjne i poligonowe, oraz na budynkach znaków wysokości (reperów) i triangulacyjnych,

e) na zajmowanie materjałów drzewnych, niezbędnych do budowy czasowych znaków pomiarowych, oraz

f) na uskutecznianie wszelkich innych czynności, niezbędnych do wykonania pomiarów.

2. Ponadto wymienieni w poprzednim ustępie obowiązani są również zezwolić osobom, wykonywającym z ramienia Państwa lub związków samorządowych nadzór nad pomiarami i znakami pomiarowemi, wstępować na grunty i budowle, nie wyłączając podwórzy i ogrodów, celem wykonywania tego nadzoru.

Art. 2.

1. Szkody, powstałe z powodu wykonywania robót i czynności, wskazanych w art. 1, tudzież zajęty materjał drzewny powinny być oszacowane niezwłocznie po ukończeniu odnośnych robót, względnie po zajęciu materjału drzewnego, przez miejscowego naczelnika gminy lub sołtysa na wniosek i w obecności organu, wykonywającego prace pomiarowe i w miarę możności w obecności poszkodowanego. Oszacowanie szkody na kwotę powyżej 50 zł. powinno być dokonane z przybraniem rzeczoznawcy.

2. Jeżeli na oszacowanie, dokonane na podstawie ustępu pierwszego, poszkodowany nie godzi się, może w ciągu 14 dni od dnia oszacowania, a jeżeli nie był obecny przy oszacowaniu, od dnia zawiadomienia go przez naczelnika gminy

lub sołtysa o dokonanem oszacowaniu wystąpić z żądaniem ustalenia wysokości odszkodowania do powiatowej władzy administracji ogólnej, której decyzja jest ostateczna w administracyjnym toku instancyj. Z takiem samem żądaniem i w tym samym trybie może wystąpić także organ, wykonywający prace pomiarowe.

3. Strona, niezadowolona z odszkodowania, ustalonego przez powiatową władzę administracji ogólnej, może w terminie 30-dniowym od dnia doręczenia orzeczenia udać się do właściwego sądu o oznaczenie odszkodowania w drodze postępowania sądowego.

Art. 3.

1. W razie niedojścia do skutku dobrowolnej umowy o odstąpienie gruntów, potrzebnych do umieszczenia w ziemi znaków pomiarowych, wyszczególnionych w art. 1, wraz z terenem otaczającym, niezbędnym dla zabezpieczenia znaku, grunty te mogą być za odszkodowaniem wywłaszczone w rozmiarze, nie przekraczającym 10m², względnie czasowo zajęte w rozmiarze stosownie do potrzeb budowy i ochrony pomiarowych urządzeń i znaków. Wywłaszczenie, względnie czasowe zajęcie następuje na podstawie orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej. W orzeczeniu wywłaszczającem należy określić także wysokość odszkodowania za wywłaszczony lub zajęty grunt.

2. Orzeczenia powiatowej władzy administracji ogólnej, wydane na podstawie ustępu pierwszego, są ostateczne w administracyjnym toku instancyj. Grunty, podlegające wywłaszczeniu lub czasowemu zajęciu, mogą być objęte w posiadanie, gdy odszkodowanie, określone w orzeczeniu, zostanie zapłacone lub złożone do depozytu sądowego.

3. Strona, niezadowolona z odszkodowania, ustalonego przez powiatową władzę administracji ogólnej, może w terminie 30 dni od dnia doręczenia orzeczenia udać się do właściwego sądu o oznaczenie wysokości odszkodowania w drodze postępowania sądowego.

Art. 4.

1. Odszkodowanie za dobrowolnie odstąpiony, wywłaszczony lub czasowo zajęty grunt winno być w zasadzie wypłacone właścicielowi, ujawnionemu w księdze hipotycznej.

2. Jeżeli grunt nie jest wpisany do ksiąg hipotecznych albo jeżeli żądający odszkodowania nie posiada uregulowanego w księdze hipotecznej tytułu własności, odszkodowanie może być wpłacone żądającemu w dwóch wypadkach:

a) o ile przedłoży dokument urzędowy, stwierdzający nabycie na własność danego gruntu, albo

b) o ile naczelnik gminy lub sołtys zaświadczy, że jest on mu znany jako właściciel tego gruntu.

3. Jeżeli żądający nie może wykazać się w sposób, wskazany w ustępie poprzednim, że jest właścicielem gruntu, organ, przeprowadzający pomiary, spowoduje ogłoszenie o zamierzonej wypłacie odszkodowania w gminie w sposób, wmiejscu przyjęty, a ponadto jednorazowo w Dzienniku Wojewódzkim. W ogłoszeniu należy wskazać osobę, która zgłosiła żądanie i 60-dniowy termin, w ciągu którego mogą osoby interesowane zgłaszać swoje roszczenia, oraz władzę, u której zgłoszenie roszczenia winno nastąpić. Jeżeli w ciągu powyższego terminu nikt inny nie zgłosi się jako właściciel, można sumę odszkodowania wpłacić żądającemu.

4. Przepisy poprzedniego ustępu nie mają zastosowania, o ile suma odszkodowania przekracza 200 złotych i grunt, podlegający wywłaszczeniu, względnie czasowemu zajęciu, jest obciążony wierzytelnościami hipotecznemi trzecich osób. W tym wypadku należy całą sumę odszkodowania złożyć do depozytu sądowego. W ten sam sposób należy postąpić w razie sporów co do własności.

5. Koszty sporządzenia aktów prawnych, dotyczących przejścia na własność Państwa lub związków samorządowych gruntów, odstąpionych lub wywłaszczonych, ponosi Państwo, względnie interesowany związek samorządowy.

6. Odnośne dokumenty wolne są od opłat stemplowych i sądowych.

Art. 5.

Grunty, odstąpione dobrowolnie, względnie wywłaszczone na rzecz Państwa lub związków samorządowych, wolne są od wszelkich ciężarów, wypływających z tytułów prywatno - prawnych, oraz od wszelkich podatków, opłat i danin publicznych. Grunty, odstąpione dobrowolnie, względnie wywłaszczone na rzecz Państwa, otrzymują swoje odrębne hipoteczne oznaczenie „Skarb Państwa, Znak Pomiarowy“, a w województwach, w których istnieje kataster gruntowy, także nowe oznaczenie katastralne.

Art. 6.

Władze gminne obowiązane są czuwać nad całością znajdujących się na ich obszarze wież triangulacyjnych oraz innych czasowych i stałych znaków pomiarowych i nienaruszalnością granic gruntów, służących celom pomiarowym i o każdem naruszeniu znaku lub granic gruntów, służących wymienionym celom, zawiadomić bezzwłocznie powiatową władzę administracji ogólnej.

Art. 7.

Kto bezprawnie i umyślnie przeniesie, wyniesie, zniszczy, uczyni niewidocznemi, lub uszkodzi budowle nadziemne (wieże, sygnały, rusztowania na budowlach i inne znaki pomiarowe), ustawione nad punktami triangulacyjnemi, urządzenia, utrwalające znaki pomiarowe w ziemi (słupki i płyty kamienne, betonowe, żelazne itp.), znaki niwelacyjne (repery), osadzone na budowlach lub w ziemi, jako specjalne słupki betonowe, kamienne lub żelazne, kto naruszy granice posiadanych gruntów, służących celom pomiarów kraju i stanowiących własność Skarbu Państwa, względnie związków samorządowych, ulegnie, o ile czyn ta-

ki nie stanowi przestępstwa, zagrożonego surowszą karą, karze więzienia do jednego roku, a w wypadkach mniejszej wagi karze aresztu do sześciu tygodni, lub grzywny do 500 zł. Na obszarze mocy obowiązującej ustawy karnej z r. 1852 zamiast więzienia orzeka sie areszt ścisły; na tymże obszarze czyn, zagrożony ścisłym aresztem, stanowi występek, czyn, zagrożony aresztem-wykroczenie.

Art. 8.

Kto dopuści się przestępstwa, przewidzianego w art. 7, przez nieostróżność, ulegnie karze aresztu do 4-ch tygodni lub grzywny do 300 zł.

Art. 9.

1. W razie niewykrycia sprawcy szkody, wynikłej dla Skarbu Państwa wskutek przestępstw, wymienionych w art. 7 i 8, w okresie miesiąca od czasu zawiadomienia właściwego terytorjalnie urzędu gminnego o dokonanej szkodzie, gmina, na której obszarze znajdują się znaki pomiarowe, obowiązana jest do zwrotu Skarbowi Państwa kosztów ponownych prac celem usunięcia szkody i przywrócenia znaków pomiarowych do stanu pierwotnego. O obowiązku gminy do zwrotu odnośnych kosztów orzeka powiatowa władza administracji ogólnej.

2. W razie wykrycia sprawcy szkody służy gminie prawo do żądania od sprawcy szkody zwrotu zapłaconej przez nią sumy.

Art. 10.

Przepisy o sposobie wykonywania pomiarów wydaje Minister Robót Publicznych. O ile chodzi o pomiary, należące do zakresu działania innych ministrów, Minister Robót Publicznych wydaje rzeczone przepisy w porozumieniu z interesowanymi ministrami.

Art. 11.

1. Z operatów pomiarowych mogą być wydawane odpisy i odbitki na żądanie urzędów państwowych, samorządowych i mierniczych przysięgłych. Za odpisy i odbitki z operatów pomiarowych mogą być pobierane opłaty. Sposób korzystania z operatów pomiarowych, wykonanych przez organa państwowe, oraz wysokość opłat określi właściwa władza naczelna w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

2. Za odpisy i odbitki z operatów pomiarowych, udzielanych na żądanie urzędów państwowych i do ich użytku, opłat się nie pobiera.

Art. 12.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom: Robót Publicznych, Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Sprawiedliwości i Skarbu, każdemu we właściwym zakresie działania w porozumieniu z interosowanymi ministrami, a o ile chodzi o przeprowdzenie pomiarów na nieruchomościach cennych pod względem kulturalno-naukowym (rezerwaty przyrodnicze, zabytki archeologiczne, sztuki i t p.) w porozumieniu z Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 13.

1. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Z tem dniem traci moc obowiązującą rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 4. listopada 1927 r. w sprawie ochrony znaków triangulacyjnych (Dz. U. R. P. Nr. 100, poz. 863) oraz ustawy:

z dnia 7. października	1865 r.	str.	1033
„ 7. kwietnia	1869 r.	„	729
„ 3. czerwca	1874 r.	„	239
„ 24. maja	1901 r.	„	145

Zbioru Ustaw pruskich oraz wszelkie inne sprzeczne z niniejszą ustawą przepisy.

Prezydent Rzeczypospolitej Polski
(—) I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów
(—) A. Prystor

Minister Robót Publicznych
(—) Norwid Neugebauer

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Bronisław Pieracki

Minister Spraw Wojskowych
(—) Józef Piłsudski

Minister Sprawiedliwości
(—) Czesław Michałowski

Minister Skarbu
(—) Jan Piłsudski

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego
(—) J. Jędrzejewicz.

2.

Rozporządzenie

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych

z dnia 18. maja 1932 r.

o stosunku Straży Granicznej do władz administracji ogólnej.

(Monitor Polski Nr. 135 z dnia 15. VI. 1932 r.)

Na podstawie art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Straż Graniczna w sprawach ochrony granic za wyjątkiem ochrony celnej, jest organem wykonawczym władz administracji ogólnej i w tym zakresie wykonuje ich zarządzenia.

W szczególności do Straży Granicznej należy:

a) niedopuszczanie do nielegalnego przekraczania granicy i nielegalnego ruchu osobowego na wodach granicznych,

b) zapobieganie naruszeniu granicy państwowej oraz strzeżenie nienaruszalności znaków i urządzeń granicznych,

c) śledzenie i ujawnianie przekroczeń obowiązujących przepisów o granicach Państwa,

d) współdziałanie z właściwemi władzami i organami bezpieczeństwa przy wykonywaniu zarządzeń, mających na celu utrzymanie bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego w pasie granicznym i wogóle zapobieganie szkodom, zagrażającym interesowi publicznemu,

e) dokonywanie kontroli paszportowej na punktach przejściowych, na których czynności te zostaną jej powierzone na podstawie art. 18 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23. grudnia 1927 r. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 117, poz. 996),

f) wykonywanie innych zarządzeń władz administracji ogólnej, wynikających z obowiązujących ustaw i rozporządzeń o granicach Państwa.

§ 2.

O wszelkich wypadkach naruszania granicy państwowej Straż Graniczna obowiązana jest niezwłocznie donosić powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej dla danego odcinka granicznego.

§ 3.

W zakresie spraw, wymienionych w § 1, Straż Graniczna obowiązana jest udzielać władzom administracji ogólnej zarówno z własnej inicjatywy, jak i na ich żądanie wyjaśnień i sprawozdań.

Wojewódzkie władze administracji ogólnej mają prawo zwracać się do Kierówników Inspektoratów Okręgowych Straży Granicznej o usunięcie zauważonych niedomagań. W razie różnicy zdań w tym względzie rozstrzyga ostatecznie Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

§ 4.

W razie ujawnienia w pasie granicznym jakichkolwiek przestępstw, za wyjątkiem przestępstw skarbowo-celnych, funkcjonarjusz Straży Granicznej obowiązany jest - nie dopuszczając do zatarcia śladów przestępstwa-donieść o tem niezwłocznie najbliższemu posterunkowi Policji Państwowej. Gdyby jednak zwłoka groziła niebezpieczeństwem lub odległość do najbliższego posterunku Policji Państwowej, albo inne przeszkody uniemożliwiały niezwłocznie zawiadomienie posterunku policyjnego, wówczas funkcjonarjusz Straży Granicznej obowiązany jest przeprowadzić dochodzenie wstępne oraz zabezpieczyć ślady przestępstwa. Wyniki dochodzenia wstępnego Straż Graniczna przekazuje wraz z przytrzymanym ewentualnie przestępcą właściwym organom policyjnym.

§ 5.

W przypadkach, gdy względy bezpieczeństwa publicznego w pasie granicznym tego wymagają, a znajdujące się na tym obszarze siły policyjne okażą się niewystarczającemi, Straż Graniczna obowiązana jest na żądanie powiatowej władzy administracji ogólnej, a w razie niebezpieczeństwa zwłoki także na bezpośrednie żądanie organów Policji Państwowej - udzielić odpowiedniej pomocy.

§ 6.

W sprawach, określonych w §§ 1, 2, 3 i 5 niniejszego rozporządzenia, wojewodowie zwracają się do Kierowników Inspektoratów Okręgowych Straży Granicznej, starostowie zaś do Kierowników Inspektoratów Granicznych. Jednak w przypadkach niecierpiących zwłoki władze administracji ogólnej mogą zwracać się bezpośrednio do wszystkich jednostek Straży Granicznej, zawiadamiając o tem - o ile możności równocześnie - właściwego przełożonego.

§ 7.

Wojewoda na podległym sobie obszarze ma prawo dokonywania kontroli poszczególnych jednostek organizacyjnych Straży Granicznej przy współudziale Kierownika Inspektoratu Okręgowego Straży Granicznej. O zamierzonej kontroli wojewoda powiadamia właściwego Kierownika Inspektoratu Okręgowego Straży Granicznej przynajmniej na 3 dni naprzód.

Kontrola o której mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, dotyczyć może jedynie sposobu wykonywania zarządzeń w zakresie spraw, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

Wyniki kontroli przesyła wojewoda do Ministerstwa Skarbu (Komenda Straży Granicznej).

§ 8.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu
(—) Jan Piłsudski.

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) Bronisław Pieracki.

3.

Zarządzenie

Wojewody Śląskiego

z dnia 9 czerwca 1932 r. L: Ad. R. 617/1 w sprawie zwalczania pryszczycy na obszarze Województwa Śląskiego.

Z uwagi na wygaśnięcie zarazy pryszczycy w gminie Glinica, powiatu lublinieckiego, a zarazem zlikwidowania tej zarazy na obszarze całego Województwa, zgodnie z postanowieniem § 180 rozporządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 9 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 167) uchylam tutejsze zarządzenie z dnia 26. IV. 1932 r., L: Ad. R. 361 (6) Gazeta Urzędowa Województwa Śląskiego Nr. 14 z dnia 26-go kwietnia 1932 r.

Katowice, dnia 9 czerwca 1932 r.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Saloni
Wice-Wojewoda.

4.

Rozporządzenie

o cenach maksymalnych na artykuły powszedniego użytku.

Na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527) o zabezpieczeniu podaży przedmiotów powszedniego użytku, rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 19. VII. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87 poz. 761) i z dnia 7. VIII. 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73 poz. 586), rozporządzenia Wojewody Śl. z dnia 8. IX. 1931 r. (Dz. Ust. Śl. Nr. 20 poz. 38), ustawy o cenach maksymalnych z dnia 4. VIII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 339) w brzmieniu obwieszczenia z dnia 17. XII. 1914 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 516) i z dnia 22. III. 1917 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 253), oraz z dnia 17. I. 1920 r. (Dz. Ust. Rz. niem. str. 94) ustalam po zasięgnięciu opinji Powiat. Komisji do badania cen, następujące ceny maksymalne na artykuły powszedniego użytku:

Mąka i pieczywo:

1 kg mąki żytniej	65%	42 gr.
1 „ chleba „	65%	40 „
1 „ mąki pszennej	65%	46 „
1 bułka	115 gram.	10 „

Nabiał:

1 litr mleka 30 groszy
1 „ maślanki 18 groszy
1 kg masła I gatunku 3,20 zł.
jaja sztuka 8—10 groszy
1 kg sera krowiego 0,80 zł.

Mięso i wyroby mięsne		w składach	na targu
1 kg wieprzowiny	I gat.	1,90 zł	1,80 zł
1 kg „	II „	1,80 zł	1,70 zł
1 kg cielęciny	I „	1,60 zł	1,40 zł
1 kg „	II „	1,40 zł	1,20 zł
1 kg wołowiny	I „	1,80 zł	1,60 zł
1 kg „	II „	1,50 zł	1,30 zł
1 kg słoniny surowej	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg sadła	I „	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg kiełb. krak. 100% wieprz.	surow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ „ „	gotow.	3,20 zł	3,20 zł
1 kg „ „ mieszanej	I gat.	2,40 zł	2,40 zł
1 kg „ „ „	II „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ czosnkowej	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „ „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg salcesonu	I „	2,20 zł	2,20 zł
1 kg „	II „	2,00 zł	2,00 zł
1 kg wątrobianki	I „	2,70 zł	2,60 zł
1 kg „	II „	2,20 zł	2,20 zł

Dodatek kości może wynosić:

przy wieprzowinie najwyżej 15 %
przy wołowinie najwyżej 20 %
przy cielęcinie najwyżej 25 %

Powyższe ceny rozumieją się jako maksymalne na wyroby pierwszej jakości.

Winni przekroczenia ustawionego cennika ulegną karze aresztu do 6 tygodni lub grzywny do 10.000,— zł. stosownie do postanowień art. 4. rozp. Prez. Rzplitej z dnia 31. VIII. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 91 poz. 527).

Ceny ustalone obowiązują na całym obszarze powiatu świętochłowickiego od dnia ogłoszenia, aż do czasu odwołania.

Równocześnie uchylam rozporządzenie z dnia 11-go czerwca 1932 r. (Gazeta Powiatowa Nr. 24 poz. 3).

Świętochłowice, dnia 22. czerwca 1932 r.

Starosta

(—) Szaliński.

5.

Zarządzenie

o zwalczaniu zarazy i pomoru świń.

Na podstawie § 348 Rozp. Min. Rolnictwa z dnia 9. I. 28 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. R. P. nr. 19 poz. 167) podaję do publicznej wiadomości, że w zagrodzie Teofila Woźnioka w Goduli, przy ul. Szafgotcza Nr. 18, Marty Ruskowej w Podlesiu i klasztorze św. Józefa w Mikołowie powiatu pszczyńskiego urzędowo stwierdzono pomór świń.

Świętochłowice, dnia 10 czerwca 1932 r.

Starosta

w. z.

(—) Dr. Olszewski.

6.

Obwieszczenie

Dot.: urlopowanie naczelnika gminy.

Panu Naczelnikowi Gminy Pudlikowi w Wielkich Piekarach udzieliłem na czas od 4 lipca do 13 sierpnia 1932 r. urlopu wypoczynkowego.

Zastępować będzie go ławnik Mazur.

Świętochłowice, dnia 14. VI. 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

7.

Obwieszczenie

Dot.: Zastępstwa lekarza weterynaryjnego Ramockiego w Rudzie.

Zastępstwo lekarza weterynaryjnego Pana Ramockiego w obwodzie Ruda — Orzegów powierzyłem lekarzowi weterynaryjnemu Panu Bąkowi w Nowym Bytomiu.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

KOMUNIKATY

8.

Z dniem 21 czerwca br. wydziela się gminę Wielka Dąbrówka z K. U. P. P. w Brzezinach i stwarza się — Urząd Pośrednictwa Pracy — przy urzędzie gminnym w Wielkiej Dąbrówce.

Kontrola bezrobotnych, wypłata zasiłków, zapośredniczenie do pracy i zgłaszanie wolnych miejsc odbywać się będzie dla mieszkańców gminy Wielka Dąbrówka odtąd w urzędzie gminnym w Wielkiej Dąbrówce.

Świętochłowice, dnia 11 czerwca 1932 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
(—) Szaliński.

OGŁOSZENIA

9.

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności
powiatu świętochłowickiego
w Świętochłowicach

uchwalił zastosować obowiązującą od 1. maja br. stopę procentową przy nowych wkładach

złotowych $6^1/_2$% w stosunku rocznym

dolarowych 4% w stosunku rocznym

także i do wkładów starych, a to począwszy od dnia 1. lipca br.

W związku z uchwałą tą nastąpi również od 1. lipca br. odpowiednie obniżenie oprocentowania przy poszczególnych typach wkładów.

Równocześnie uchwalił Zarząd Kasy obniżyć oprocentowanie tym dłużnikom, którzy wywiązują się punktualnie z zobowiązań swoich wobec Kasy.

Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein

zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością.

Dnia 5. lipca 1932 r. o godz. 16-tej odbędzie się

Walne Zebranie

w sali p. Pateroka w Piaśnikach.

Porządek obrad:

1. Rozwiązanie spółdzielni: „Nowy Konsum — Neuer Konsum-Verein, zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach" z ogłoszeniem, że ważność powziętej uchwały nastąpi bez względu na ilość obecnych członków.

Lipiny, dnia 22. czerwca 1932 r.

Rada Nadzorcza

Nowy Konsum - Neuer Konsum-Verein
zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedz.
w Lipinach.

Przewodniczący
(—) z p. Dr. Urbańczyk.

Am 5. Juli 1932 nachm. 4 Uhr ist die

Generalversammlung

im Paterok'schen Gasthause in Piaśniki.

Tagesordnung:

1. Auflösung der Genossenschaft „Nowy Konsum - Neuer Konsum-Verein zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedzialnością w Lipinach" mit der Bekanntgabe, dass über die Gültigkeit der Beschlussfassung die erschienenen Genossen ohne Rücksicht auf die Anzahl beschliessen können.

Lipiny, den 22. Juni 1932.

Der Aufsichtsrat

des

Nowy Konsum - Neuer Konsum-Verein
zapisana Spółdzielnia z ograniczoną odpowiedz.
w Lipinach.

(—) J. V. Dr. Urbańczyk.
Vorsitzender

Odbito w drukarni Konrad'a Leksan'a, Świętochłowice, ul. Bytomska Nr. 23 — Telefon Nr. 11-10.